İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 59

Anadolu Yakası
İşçi Bülteni

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 25 YKr * Nisan 2006

Açlığa, sömürüye, kölece yaşam koşullarına ve emperyalist savaşa karşı iş bırakarak

1 Mayıs'ta alanlara!

Köleliğe, açlığa, savaşa karşı
1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara!

İşçi arkadaşlar bildiğiniz gibi emperyalizm bugün dünya halklarına modern, çağdaş, demokratik, eşitlikçi, adil, insancıl vb. gibi kulağa hoş gelen sözlerle şirin gösterilmeye çalışılıyor. Oysa dünyaya, ülkemize ve hatta yaşadığımız hayata ve onca olaya baktığımızda gerçeğin dedikleri gibi mi yoksa tam tersi mi olduğunu rahatlıkla anlayabiliyoruz. Elbette ki bu çok geniş bir konu. **Karl Marks** onlarca yıl önce kapitalizmin yapısını, işleyişini ortaya koyduğunda basit ifadelerle onu açlık, savaş, sömürü toplumsal çürüme vb. diye tanımlamıştı. Tabii ki bu düzenden kurtuluşun mümkün olduğunu da. Şimdi tüm bunların 1 Mayıs'la ne ilgisi olduğu düşünülebilir.

1 Mayıs birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Yani bu kölelik düzeninin yerli yabancı tüm kan emicilerine karşı işçilerin emekçilerin yoksul halkın birliği. Ve onların bu barbar, sömürgeci düzenine karşı mücadele etmeyi, bu mücadelede ülke içindeki kardeşlerimizle ve diğer ülkelerdeki kardeşlerimizle dayanışma içinde olmamızı anlatıyor. 1 Mayıs'ın özü sınıf karşıtlığıdır. Ezilen, sömürülen, açlıktan ölenlerle sömürenlerin karşıtlığı. Zaten 1 Mayıs'ın tarihçesi de bu karşıtlığa dayanmıyor mu? 1 Mayıs ne bir zamanlar yapmaya çalıştıkları gibi "işçi bayramı"dır ne de "insanların bağırıp-çağırıp gittikleri" bir gündür. 1 Mayıs dünyada ve Türkiye'de işçilerin kanlarıyla yarattıkları ve kazandıkları mücadele günüdür. Köleliğe, açlığa savaşa karşı başkaldırının adıdır 1 Mayıs.

Madem ki 1 Mayıs'ın özü bu düzene karşı kavgadır. Öyleyse bu kavgaya neden olacak onca şeyden birkaç örnek vermek gerekmez mi? Her şey bir yana sadece insanın en doğal hakkı olan yaşam hakkı, sağlık ve eğitim hakkı konularında durum nasıl acaba. Hani dedikleri gibi demokrasi, insan hakları, gelişmişlik gibi sözler var ya onları arayalım dünyada. Yaşam hakkını kutsal sayıyoruz diyen emperyalistlerin ne derece yaşamdan yana olduklarını anlamak için Irak'a bakmak, Filistin'e bakmak yeterli. Irak'ta 100 binden fazla ölü, Filistin'de binlerce ölü, on binlerce sürgün. Ve bir

türlü engelleyemedikleri o tüyler ürperten işkence görüntüleri. Ve alın size yaşam hakkı, alın size demokrasi. Bugün dünyanın bir çok yerinde binlerce insan açlıktan ve yetersiz beslenmeden kaynaklanan hastalıklardan ölmektedir. Bir bölümünde ise, özellikle ABD ve AB ülkelerinde yiyecek tüketimine dayalı şişmanlık ve obezite hastalığı en sık görülen ve tehlikeli hastalıklardan biridir. Yani bazı insanlar açlıktan ölürken, bazıları aşırı yemek yedikleri için sorunlar yaşamaktadırlar. Alın size eşitlik, alın size adalet...

Sadece gelişmiş denilen ülkelerde kadınların ve erkeklerin yüz vb. bakımı harcamaları 1 yıllık; 18 milyar dolar, parfümeri vb. ürünler için harcamaları 15 milyar dolar, sadece estetiğe yapılan harcamalar 7 milyar dolardır.

Üst düzey lüks tüketim ise yine 7.5 milyar dolar. Toplamı ise 47.5 milyar dolar. Obezlerin yaptığı sağlık harcaması 60 milyar dolar. Evcil hayvanlara yapılan harcama 17 milyar dolar. ABD'nin Irak savaşında yıllık gideri 350 milyar dolar. Görüldüğü gibi bu rakamlar korkunç ama daha korkunç olanı ise aşağıdaki rakamlarla birleşince açığa çıkıyor.

Açlık dünyada büyük bir sorun ama yok edilemeyecek bir şey değil. Kendi verilerine göre 48 milyar dolar açlık tehlikesini yok etmeye yeterli ya da temiz içme suyundan yoksun dünyanın değişik bölgelerinde bu sorunu çözmek 10 milyar dolar. Ve bu sorun (açlık ve kuraklık) yüzünden yılda 5 milyon çocuk ölüyor. Dünya nüfusunun 5/15'i "günde 1 doların altında" diye hesapladıkları parayla yaşamaya çalışıyor. Dünyada temel eğitimden yoksun kalmışların eğitim sorunu çözmek 13 milyar dolar. Yani tüm bu sorunlar çözülebilecek sorunlar olmasına rağmen o modern, o insancıl, o adil emperyalist-kapitalist düzen kılını bile kıpırdatmıyor. Alın size Yeni Dünya Düzeni denilen açlığın sefaletin kol gezdiği, her yanının kan gölüne döndüğü dünya ve onun düzeni. Daha güncel anlamıyla bugün yaşadığımız üç kuruşluk maaş gerçeği. Sendikalı olduğu için işten atılan üstüne üslük bir de devletin "şefkatli kollarından" cop, tekme, kurşun yiyen işçi gerçeği. Vergi kaçıranların, hortumcuların ihale fesatçılarının aklanıp, paklandığı ve de hesap sorulmayan ülke gerçeği. Ve önümüzde o şanlı 1 Mayıs. İşte 1 Mayıs'ın önemi yukarıdaki tablodan oldukça net

anlaşılıyor. Dünyanın her yerinde işçiler, emekçiler, yoksullar, köylüler ve gençler sadece bu günde alanlarda oluyor. Aynı günde milyonlarca insan bu kölelik düzenini barbarlık düzenini lanetliyor. Güzel günlerin özlemini haykırıyor.

Hayatımızı, geleceğimizi, aşımızı çalan bu harami düzeninin ve efendilerinin karşısına çıkma günüdür 1 Mayıs.

Köle değil yarının sahibi olma kararlılığımızı haykırma günüdür 1 Mayıs.

Nasırlı ellerin dünyanın her yerinde sınırları aşıp birbirine sarıldığı gündür 1 Mayıs.

Yaşadığımız dünyaya, insanlığa ve sınıfımıza karşı görev ve sorumluluğumuzdur 1 Mayıs'ta alanlarda olmak.

Savaştan beslenenlere, alınterimizden beslenenlere hakkettikleri yeri gösterme ve tarihin çöplüğüne gömme günüdür 1 Mayıs. Bu yüzdendir 1 Mayıs kızıldır ve kızıl kalacaktır. Bizler dünyayı yaratan, hayatı var eden eller akın akın alanlara akmalıyız. Ya onların reva gördüğü dünyada yaşayacağız ya da kendi dünyamızı kuracağız. Ve bu 1 Mayıs'a tüm bu gerçeklerle gideceğiz. "1 Mayısa neden katılmalıyız" sorusunu ise defalarca kendimize soracağız. Cevabını ise alanlarda coşkuyla haykıracağız.

Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu Kuruldu!

İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!

5 Şubat 2005 tarihinde gerçekleştirdiğimiz Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı'nda alınan kararlardan biri de işçilerin büyük çoğunluğunun örgütsüz, öncü işçilerin birbirinden kopuk olduğu bölgemizde bir işçi platformunun kurulmasıydı. Kurultayın örgütlenme sürecini göğüsleyen öncü işçiler olarak kurultayın ardından düzenlediğimiz ilk toplantıda sonuç bildirgesinin son halini tartışarak oluşturduk. İkinci toplantıda ise bölge platformunun gerekçelendirmesi ile birlikte, bölge işçilerinin karşı karşıya kaldığı temel sorunlar başta olmak üzere sınıfa dönük genel saldırılar ve bu çerçevede bölge platformunun yürüteceği çalışma gündemlerini belirledik. Önümüzde işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'a dönük bölge işçilerini kucaklayan etkin bir çalışma örmek, Haziran ayının sonunda gerçekleştirilecek İstanbul İşçi Kurultayı'nın örgütlenmesi gibi iki temel gündem durmakta. Bu çalışmanın temel şiarları ise *"Sağlık hakkının özelleştirilmesine, emeklilik yaşının yükseltilmesine karşı ve sendikasız, sigortasız çalışmaya karşı mücadele alanlarına!"* olarak belirlendi. Bu çerçevede bölge bölge işçi toplantıları yapmak, GSS saldırısına karşı bilgilendirici etkinlikler düzenlemek, ajitasyon ve propaganda araçlarını bu gündemler çerçevesinde bölgedeki sanayi havzalarında yoğun kullanmak gibi bir eylem programı çıkarıldı. Eylem programı ile birlikte afiş şiarlarımızı *"köleliğe, sömürüye, düşük ücrete karşı taban örgütlülüklerini kuralım, sendikalarda örgütlenelim!"* ve bölgedeki direnişi daha etkin duyurmak amacıyla *"Has işçisi sendika hakkı için direniyor, örgütlü işçiler kazanacak!"* olarak belirledik ve sanayi bölgelerinde afişlerimizi yapmaya başladık.

Bölge platformunun ilk etkinliği kendini deklare eden bir açıklama oldu. Platform olarak kuruluşumuzu bölgede süren bir direniş olarak Has Alüminyum Fabrikası'na yaptığımız ziyarette açıkladık. Platform adına yapılan açıklamada platformun bölgede, işçilerin mücadele ve eylem birliğini sağlamada bir ilk adım olacağına değinildi. Tüm bölge işçilerine platform çatısı altında örgütlenme çağrısıyla açıklama bitirildi. Ardından işçilerin bastırmış olduğu çakmak ve kalemleri satarak sundukları maddi destekle Maltepe'den işçiler desteklerinin süreceğini ifade ettiler. İçilen çayların ve yapılan sohbetlerin ardından ziyaret sonlandırıldı.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!
Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu

Birleşik ve kitlesel bir 1 Mayıs için alanlara!

▶**İşçi Bülteni:** GSS hakkında bir bilgiye sahip misiniz? İşyerinde bununla ilgili bir çalışma yürüttünüz mü? Bağlı olduğunuz sendika bu saldırı karşısında nasıl bir tutum sergiledi?

▷**Adel işçisi:** Birebir işçi arkadaşlarla GSS üzerine konuşmaya çalışıyorum. Yasanın özü "**paran kadar sağlık**" anlamına geliyor. Emeklilik yaşı tekrar yükseltiliyor, artık ahirette emekli oluruz. GSS ile sağlık kurumlarının özelleştirilmesi daha da hız kazanacaktır. Daha önce kuyruklarda bekleyerek belki ilaçlarımızı yazdırabiliyorduk ya da muayene olabiliyorduk ancak bu yasanın geçmesiyle varolan haklarımızdan da olacağız. Bu saldırıyı geri püskürtmenin yolu mücadeleden geçer. Varolan haklarımız için mücadele etmemiz gerekiyor. Sendikamız var ama varlığıyla yokluğu arasında bir fark yok. Bu yasa ile ilgili ne bir eğitim toplantısı yapıldı ne de herhangi bir bilgilendirme. Dediğim gibi ne olursa olsun bu hakları bizler mücadele ederek kazandık ve yine herşeye rağmen biz tabandaki işçiler olarak ancak mücadele ederek koruyabiliriz.

▶**İşçi Bülteni:** 1 Mayıs yaklaşıyor, ne düşünüyorsunuz?

▷**Adel İşçisi:** 1 Mayıs birlik, beraberlik ve dayanışma günüdür. Herkesin yani bütün işçilerin, emekçilerin bu güne sahip çıkmaları gerekiyor. 1 Mayıs bedel ödenerek kazanılan bir gündür. Bu günün anlamına ve önemine uygun bir şekilde alanları doldurmalıyız. İş bırakarak alanlara çıkıp varolan haklarımızı da korumak için 1 Mayıs'ta alanları dolduralım. İşçi sınıfının bu güne ekmek ve su kadar önem vermesi gerekir. Artık sömürüye son demek için, emperyalist savaşa hayır demek için alanları dolduralım.

▶**İşçi Bülteni:** GSS hakkında ne düşünüyorsunuz?

▷**Sosyal Hizmet İşçisi:** Birincisi sigortalı olma şansın kalmıyor. Sağlık güvencemiz kalmıyor. Bununla ilgili işyerinde bir çalışma yürütüldü. İşyerimizde SES sendikası örgütlü. GSS ile ilgili referandum sandığı açıldı ancak genelde olduğu gibi güçlü bir tepki yok denecek kadar az.

▶**İşçi Bülteni:** 1 Mayıs yaklaşıyor, ne düşünüyorsunuz? Sizce bu gündemle ilgili nasıl bir çalışma yürütülmeli?

▷**Sosyal Hizmet İşçisi:** 1 Mayıs işçi ve emekçi bayramıdır. Türkiye'de 1 Mayıs ilk olarak 1920 yıllarında kutlandı. Askeri darbenin araya girmesiyle bir takım aralıklar yaşandı. 1 Mayıs 1977 en kitlesel 1 Mayıs olarak kutlandı. Günümüzde 1 Mayıs kutlamalarına işçilerin daha fazla katılım sağlaması gerekirken; öğrenciler daha fazla katılıyor. 1 Mayıs çalışmalarının temeli fabrikalara dayanmalıdır. Esas çalışma fabrikalardaki direnişlerin kazanmasına ve daha geniş kesimlere sahiplendirilmesine yönelik olmalı. Çünkü bölgemizde fabrikalardan direniş haberleri geliyor ve duyulduğu yerlerde etkisini gösteriyor. Bu açıdan 1 Mayıs amacına uygun olarak kutlanmalıdır. Bu yıl 1 Mayıs'ın ayrı bir önemi var. GSS ve emperyalist savaş vurgusunun işleneceği bir 1 Mayıs olacak. Bütün işçileri ve emekçileri bu yıl daha güçlü, daha kitlesel bir 1 Mayıs için alanlara çağırıyorum.

Has Alüminyum

Bölge direnişlerindeki işçiler sınıf dayanışmasını yükseltiyor, sınıf kardeşlerine yol gösteriyorlar...

Yaşasın Sınf Dayanışması!

Sendikal örgütlenme çalışması yürütttükleri için işten atılan ve fabrikaları önünde bir ayı aşkın bir süredir direnişte olan Has Alüminyum işçileri yüzlerini, kendileri gibi kararlı bir şekilde direnen diğer sınıf kardeşlerine dönüyorlar ve sınıf dayanışmasını yükseltiyorlar. Tuzla Aydınlı'da bulunan ve tıpkı Has Alüminyum işçileri gibi sendikal örgütlenme çalışması yürüttükleri için işten atılan Mito Radyatör İşçileri Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olmalarının patron tarafından öğrenilmesiyle birlikte 28 Mart tarihinden itibaren işten atılma saldırısıyla karşı karşıya kaldılar. Bu tarihten itibaren fabrika önünde bekleyişe geçen Mito işçilerine 11 Nisan Salı günü Has Alüminyum işçileri bir destek ziyareti gerçekleştirdiler. Has işçileri yaptıkları ziyaretle yaşadıkları örgütlenme sürecini anlatarak direnişleri, kendilerine göre yeni olan Mito işçilerine deneyimlerini aktardılar. İçinden geçilen süreçte sınıf dayanışmasının önemine değinen ve bu konuda birbirlerine destek vermenin önemini anlatan mesajların verildiği destek ziyareti, Has Alüminyum işçilerinin gerçekleştirdikleri ilk destek ziyareti olması açısından önemli ve anlamlıydı.

Yine 11 Nisan günü grevlerinin 208. gününde olan Serna-Seral Tekstil İşçileri, Has Alüminyum İşçilerine destek ziyaretinde bulundular. Serna-Seral işçilerinin kendi süreçlerini ve süreç boyunca yaşadıkları deneyimleri paylaştıkları destek ziyareti, bölge işçilerinin dayanışmasını güçlendirme, sağlamlaştırma açısından bir ilk adımdı.

Direnen Has Alüminyum işçilerine...

Direnişe her türlü desteği örgütleyeceğiz!

zaman örgütlensek patronlar rahatsız oluyor ve kendi yasalar

Kızıl Bayrak gazetesinden takip ettiğimiz kadarıyla sizler d savaşının bir gereği olarak patron size saldırıyor ve sizler de y Direnişinizi öğrendiğimizde, işçi sınıfı mücadelesinde yeni bi olmak için neler yapabileceğimizi düşündük. BDSP'nin hazır bir belgesel CD'sini çoğaltarak çevremizdeki işçilere, ilişkide götürdük. Hem onlara direnişinizi anlattık, hem de maddi ve kişiler direnişinize destek sundular. Bu katkı en kısa sürede s

İşçi sınıfının birlik olduğunda yenilmez olduğunun bilinci edeceğiz.

İşçisi Direniyor!

Direnişteki Has Alüminyum işçilerini selamlıyoruz!

Has Alüminyum işçileri olarak sınıfa dayatılan örgütsüzlük saldırısına karşı sendikalaşarak bir adım attınız. Patron sizlerin örgütlü gücünü bölmek ve güçten düşürmek içinde öncülerinizi işten attı. Ancak sizin bu saldırıya sessiz kalmayacağınızı hesaba katmadı. Sizler bu saldırı karşısında birlik oldunuz, dayanışma gösterdiniz ve kararlılıkla direniyorsunuz. Büyük bir kararlılıkla sürdürdüğünüz mücadeleniz, hiç kuşku yok ki, sınıf hareketine bir soluk olacak, bir direniş mevzisi olarak yol gösterecektir.

Has işçisi kardeşler,

Farklı sektör ve alanlarda olsak da yüreklerimiz aynı umut ve dava uğruna çarptıkça sınıf kardeşliğinin sıcaklığıyla birbirimize yakınız. Bizleri güçlü ve yenilmez kılan da budur.

Bizler Küçükçekmece İşçi Platformu olarak onurlu direnişinizi selamlıyor, yolunuz yolumuzdur diyoruz.

Zafer direnen emekçinin olacak!

Yaşasın sınıf dayanışması!

Küçükçekmece İşçi Platformu

neğiniz, onurunuz ve geleceğiniz için örgütlülüğün
ne inandınız. Bunun için aylarca yürüttüğünüz
lenme mücadelesine patronun yanıtı sizi işten atmak
Sendika işçilerin en temel hakkı olmasına rağmen, biz ne
lahi hiçe sayarak bizlere her türlü baskıyı uyguluyorlar.
ıtronun işten atma saldırısıyla karşı karşıyasınız. Sınıf
tığınız örgütlenmeyi savunmak için direniyorsunuz.
phe açılmış olmasının coşkusuyla burada sizlere destek
ış olduğu sınıf mücadeleleri tarihi ve örgütlülük ile ilgili
ığımız kişilere, sendikalara ve diğer kitle örgütlerine
nevi desteklerini istedik. Duyarlı odalar, sendikalara ve
re iletilecektir.
direnişinize Ankaralı işçiler olarak destek olmaya devam

Ankara'dan işçiler

Direnen Has Alüminyum işçileri yalnız değildir!

Değerli sınıf kardeşlerimiz,

Bizler yurtdışında yaşamak zorunda bırakılan işçi-emekçiler olarak mücadele ve direniş haberlerinizi Kızıl Bayrak gazetesi üzerinden ilgi ile izliyoruz. Yurtdışındaki işçi ve emekçilerin mücadele platformu olan BİR-KAR'ın sizler için başlatmış olduğu maddi ve manevi destek kampanyasını, bizler de bölgemiz Nürnberg'de BİR-KAR çalışanları olarak sürdürüyoruz.

BİR-KAR'ın çıkartmış olduğu bildiriyi bulunduğumuz alanda ve çalıştığımız fabrikalarda dağıtıyor, direnişinizin propagandasını yapıyor ve olanaklar ölçüsünde maddi destek kampanyası örgütlemeye çalışıyoruz. Bu kampanyamızı aralıksız olarak 1 Mayıs'a kadar bölge olarak sürdüreceğiz. Eğer imkanlarını yaratabilirsek, daha önce TEKEL direnişinde yaptığımız gibi burada bulunan yerel bir radyo üzerinden sesinizi buradaki işçi ve emekçilere daha yaygın duyurmaya çalışacağız.

Sizler Türkiyeli işçi ve emekçiler olarak, yerel kurultaylarınızı yaparak yeni bir adım olan merkezi kurultaya hazırlanıyorsunuz. Yurtdışında da işçi ve emekçiler kapitalist vahşet ve barbarlığa karşı seslerini ve direnişlerini yükseltiyorlar. Dünyanın her yerinde işçiler sömürüye ve baskıya karşı mücadelelerini yükseltiyorlar.

Türkiye'de kazanılacak her direnişin işçi sınıfı hareketi açısından kazanım olacağının bilincinde olarak direnişinizi sonuna dek destekleyeceğiz ve Has Alüminyum'un asalak patronuna sizlerin yalnız olmadığınızı göstereceğiz. Direnişinizi coşkuyla selamlıyoruz.

İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR)/Nürnberg

Sendikasızlaştırma saldırısına karşı öfke büyüyor...

Mito İşçileri direniyor!

Tuzla Aydınlı'da bulunan ve 4 Mart günü Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olan Mito Radyatör İşçileri sendikal örgütlenme mücadelesi yürüttükleri için işten atıldılar. 109 kişinin sendikaya üye olduğu Mito Radyatör'de 146 işçi çalışıyor. Çoğunlukla ücretlerini alamadıkları, kölece çalışma koşulları altında düşük ücretle ve kötü koşullarda çalıştıkları için sendikaya üye olan Mito işçileri, sendikal örgütlenme çalışması yürüttüklerinin duyulmasıyla birlikte patronun türlü baskılarıyla karşı karşıya kaldılar ve 28 Mart tarihinde ilk işten atılma saldırısıyla karşılaştılar. 11 kişinin işten atılmasıyla başlayan süreç, 13 işçinin atılmasıyla devam etti. En son 10 Nisan günü 15 işçinin daha işine patron tarafından son verildi. İşten atıldıkları günden beri fabrika önündeki bekleyişlerini sürdüren Mito işçileri içerideki arkadaşlarıyla birlik ve dayanışma içerisinde direnişlerini sürdürüyorlar. İşten atmalardan sonra içerideki baskıyı arttıran Mito patronu fabrikanın her yerine kameralar ve ses kayıt cihazları koyarak direnişi sindirmek istiyor.

Buna karşı kararlı bir tutum alan Mito işçileri atılan arkadaşlarına destek amacıyla yemek boykotu ve mesailere kalmama gibi destek eylemleri yapıyorlar. Bundan sonraki süreçte sınıf kardeşlerinden desteklerini bekleyen Mito işçilerine gerek onlarla aynı iş kolundan gerekse de farklı işkollarından destek ziyaretleri gerçekleşiyor.

Sendikalaştıkları için işten atılan Mito işçileriyle konuştuk...

Birbirimizden Öğreneceğimiz Çok Şey Var!

Sendikal örgütlenme çalışması yürüttüğünüz için işten atıldınız. Örgütlenme sürecinizi ve yaşananları anlatır mısınız?

Direnişçi Mito İşçisi: Çok zor çalışma koşulları altında çalışıyoruz. Yemeklerimiz kötü çıkıyor. İş güvencemiz yok. Ücretlerimizi genellikle geç alıyoruz. Hatta bazen alamıyoruz. İşverenden aylık ücretimizi isteyince tehditlerle karşılaşıyoruz. Bu kötü çalışma koşulları bizim sendikaya üye olmamıza neden oldu. Yaklaşık 4 ay önce başladı sendikal örgütlenme mücadelesi. 4 Mart'ta Birleşik-Metal İş Sendikası'na üyelik başvurularımızı yaptık ve bir ayı aşkın zamandır yetki bekliyoruz. Patron sendikaya üye olduğumuzu 25. günde öğrendi ve o günden sonra işten atılma saldırısıyla karşı karşıya kaldık. Toplam 109 kişi sendikaya üye olduk. Üye olmadan önce toplantılar aldık. Her bölümden güvenilir arkadaşlarla konuştuk ve kimlere gideceğimizi tartıştık. 3'er 5'er kişilik toplantılar yaptık. Yapılan toplantılarda işçi arkadaşlara sendikada örgütlenmenin önemini anlattık. 28 Mart'ta ise patron bir işçi arkadaşımızı ilk olarak işten attı. Patronunu ilk işten çıkarmaya başladığı günden itibaren 11 gün geçti. Ve patron aralıklarla 39 arkadaşımızı işten çıkardı. Biz de örgütlülüğümüzü göstermek için fabrika önünde direnişe geçtik. 08:00-18:00 saatleri arası

fabrikanın önünde bekliyoruz. İleriki günlerde inanıyoruz ki direniş çadırımızı da kuracağız. Sendikamızla görüşeceğiz bu konuyu.

Her sendikal örgütlenme çalışması yürütülen fabrikada olduğu gibi siz de patronun türlü baskılarıyla karşı karşıya kalıyorsunuz. Yaşanan saldırıları anlatır mısınız?

Direnişçi Mito İşçisi: İçeride çalışan işçi arkadaşlara yönelik büyük bir baskı var. Özellikle işten atmalardan sonra bir sürü güvenlik önlemi aldı patron. İşçilerin birbirleriyle konuşması yasaklanıyor. Hatta bunu önlemek için fabrikanın içerisine ve dışarısına 87 tane kamera yerleştirildi. Fabrikanın çevresindeki ağaçlarda, girişte, tezgahların başlarında olmak üzere her yerde kamera var. Tabi bu da işçi arkadaşların üzerinde büyük bir baskı oluşturuyor. Her an hem içerisi hem de dışarısı izleniyor. Ama buna rağmen arkadaşlar bizimle selamlaşıyor. Patronun bu yüzden işten çıkardığı insanlar da oldu. İçerideki arkadaşlar bizlere destek olmak amacıyla ilk günlerde bir yemek boykotu gerçekleştirdiler. Bunun dışında üretim normal düzeyde tutuluyor ve mesailere işçi arkadaşlar kesinlikle kalmıyor. İlk işten atılmalardan sonra patron kim daha fazla üretirse onun üzerinden prim vereceğini söyleyerek işçileri birbirleriyle rekabet etmeye yönlendirdi fakat gelinen yerde bunu başaramadı. İçerideki arkadaşlar, "Atılan arkadaşlarımız geri alınana kadar mesaiye kalmıyoruz." dediler. Bundan sonrası içinse örgütlülüğümüzü iyi tutmalıyız. Bir diğer sorun ise patron işten attığı işçilerin yerine kiralık işçi alıyor. Kısacası direnişi bölmek için elinden geleni yapıyor patron.

Son dönemde artan kölelik saldırılarına, hak gasplarına karşı tıpkı Mito'da olduğu gibi direnişler yaşanıyor. Bu direnişlerden şimdiye kadar size hiç ziyaret gerçekleştirildi mi?

Direnişçi Mito İşçisi: Diğer fabrikalardan arkadaşlar, dostlarımız, oturduğumuz mahallelerden insanlar, yakın çevreden özellikle Aydınlı'dan destek ziyaretleri geliyor. Tuzla Deri-İş Sendikası'ndan arkadaşlar sık sık uğruyorlar. Yine direnişteki Deri işçileri, fabrikaları önünde aynı bizim gibi direnişe geçen Has Alüminyum işçileri ziyaretimize geldiler. Onlar da bizim gibi metal işkolunda çalışan işçi arkadaşlar. Onlarla sohbet ettik. Bizimle kendi örgütlenmelerinin nasıl olduğunu paylaştılar. Gelmelerine çok sevindik arkadaşların. Bu tarz ziyaretlerin ileriki dönemlerde tekrarlanmasını istiyoruz. Aynı zamanda bizlerin de başka yerlerdeki işçi arkadaşların direnişlerine destek vermemiz gerekiyor. Hepimizin birbirimizden öğreneceğimiz çok şey var. Biz daha işin başındayız.

İşçi bülteni olarak bölgede bir dizi işletmeye ve işçiye ulaşıyoruz. Gerek bizden gerek başka dostlarınızdan beklediklerimiz neler?

Direnişçi Mito İşçisi: Öncelikle burada yaşananları kamuoyunun bilmesi ve bilgilenmesidir. Bunun için herkesten bu direnişe sayfalarında yer vermesini ve duyurmasını istiyoruz.

Biz de İşçi Bülteni olarak direnişinizi bundan sonraki süreçte tüm kamuoyuna duyurmak ve bültenimizi işçi emekçilere ulaştırmak için elimizden geleni yapacağız. Size de bundan sonrası için başarılar diliyoruz. Teşekkürler!

Anadolu Yakası İşçi Bülteni

1 Mayıs'ta, kavga alanlarında ellerimizi birleştirelim!

İşçi sınıfı olarak uzun vadeli ve dişe diş mücadeleler sonucu kazandığımız haklarımız sermaye sınıfı tarafından birer-birer gasp edilmekte ve buna karşı işçiler olarak bir adım dahi atamamaktayız.

Çalışmış olduğum metal fabrikasında da aynı sorunla karşılaşmaktayım. Patronlarımızın örgütlü gücü olan MEES'e (Metal Sanayiicileri Sendikası) karşı örgütsüz durumdayız. Patronlar ne kadar da MEES sizin sendikanız dese de biz sendikanın varlığını ve kimin olduğunu çalışırken görmekteyiz.

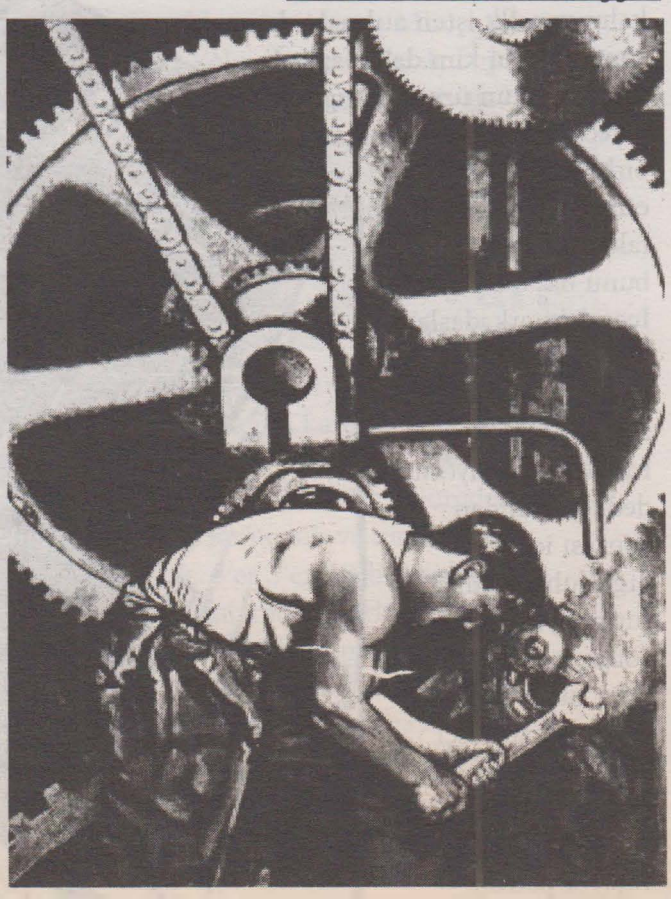
Hangi sendikalı fabrikada özellikle metal gibi ağır sanayii sektörlerinde işçilerin günde yarım saat yemek molası vererek tekrar iş başı yaptığı görülmüştür.

Örgütsüz işletmelerde dahi yemek molası 1 saat olmakla birlikte günde iki defa da çay molası verilmektedir. Bizim fabrikamızda ise günde bir kere ayran molası verilmekte. Patronlar ayran molasını zehirlenmelere karşı önlem olarak göstermekle yetinip, diğer iş güvenliklerini dahi almaktan kaçınmaktadırlar. Fabrikamızda sorunlar sadece bununla sınırlı kalmıyor, taşeron firma tarafından geçici işçi olarak alınan işçiler, 10 ay sonra kadroya alınacaksınız sözüyle çalıştırılıp; 10 ayın sonunda taşeron tarafından kadroda yer yok tekrara sözleşmeyi uzatalım diyerek işçileri yeniden sefalet ücreti dediğimiz asgari ücrete mahkûm ediyorlar. Bunu kabul etmeyen işçilerin ise işene son veriliyor. Bunun en son örneği ise derece kapatma bölümünde yaşandı, bir arkadaşımızın kadroda yer yok denilerek işine son verildi. İşçi kıyımının da yaşandığı fabrikamızda biz işçiler olarak bu sorunlara karşı mücadele edebiliriz. Patronların örgütlü gücüne karşı kendi örgütlülüğümüzü yaratabilir kendi sendikal mücadelemizi verebiliriz.

İşyerimizde sendika mücadelesini yaratmak için öncelikle kendi aramızda birlikteliği sağlamalıyız. Bunun içinde 5 Şubat günü gerçekleştirilen Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı'nın sonucunda çıkan ve örgütlü-örgütsüz işçilerin yanında bulunan, *"Ortak sorunlara ortak çözümler üretmek için"* şiarıyla kurulan Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu çatısı altında ellerimizi birleştirerek gücümüze güç katabilir, örgütlü mücadelemiz için ilk adımlarımızı atmış oluruz. Biliyoruz ki dostlar işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşmaktadır. İşçilerin büyük bedeller ödeyerek canları pahasına kazandıkları böylesi bir gün biz Türkiye işçi sınıfı açısından önemlidir, yüzyıllar öncesinde kazanılan bu büyük gün için her günümüzü patronların sofrasına sunmaktansa bir günümüzü kendimize, geleceğimize, yarınlarımız olan çocuklarımıza ayırmalı, 1 Mayıs Pazartesi günü çalışmamalı kavga alanlarında ellerimizi birleştirerek mücadele taleplerimizi haykırmalıyız! 1 Mayıs'ta alanlarda omuz omuza olmak umuduyla...

Yaşasın 1 Mayıs!

Çevizli'den bir metal işçisi

Serna-Seral işçilerinin düzenlediği geceden...

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Grevlerinin 202. Gününde 5 Nisan akşamı Kartal Rahmanlar'da İlhan Düğün Salonu'nda bir dayanışma gecesi düzenleyen Serna-Seral işçileri kararlı bir şekilde sürdürdükleri direnişlerine yeni bir halka eklediler.

Gecenin yapıldığı salonda *"Serna-Seral Tekstil İşçileri"* ve *"Teksif Bakırköy Şubesi"*nin pankartları vardı. Sahnenin arkasında *"Grevimizin 202. günü/ Serna-Seral Tekstil İşçileri"* pankartı vardı. Salonun diğer bölümlerinde ise *"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!"*, *"Genel grev genel direniş!"* pankartları göze çarpıyordu.

Açılış konuşmasından önce sahneye halk oyunları ekibi çıktı. Grup Umudun Türküsü'nün sahneye çıkması ve okunan şiirlerin ardından Teksif Bakırköy Şubesi Başkanı Çetin Yelken bir konuşma yaptı. Yaptığı coşkulu konuşmada Serna-Seral grevini selamlayan Yelken konuşmasında şunları ifade etti: *"16 Eylül 2005 tarihinden beri onlar, ne yapmaları gerekiyorsa yaptılar, ne söylemeleri gerekiyorsa söylediler. 71 kişiydiler. Onlar bir tarih yazdılar. Sınıfa dönük saldırıların böylesine yoğun yaşandığı bir dönemde sendikaların ve patronların türlü ayak oyunlarına rağmen onlar paranın saltanatına hayır dediler. Onlar yokluğa, yoksulluğa rağmen direndiler. Eşleri, analarıyla birlikte gözaltındayken direndiler. Onları selamlıyorum. Barışın, kardeşliğin adına tertemiz bir mücadelede geceniz güçlü, mesajlarınız açık ve net olsun. Hepinize hoş geldiniz diyorum."* Geceye gelen mesajların okunmasıyla birlikte Evrensel Kültür Merkezi'nin hazırladığı, işçi sınıfının mücadele tarihini ve Serna-Seral işçilerinin görüntülerinin olduğu sinevizyon gösterimi yapıldı. Daha sonra Serna Seral işçileri adına Altun Göğçin bir konuşma yaptı. 202 günlük süreci anlattığı konuşması sloganlar ve alkışlarla kesilen Göğçin; *"Bizler ücretlerimizin yükseltilmesi için yola çıktık. Sonra milyonlarca olduğumuzu öğrendik. Dayanışma bize bunu gösterdi, direncimizi inancımızı arttırdı. Bizlerden desteğini esirgemeyen emek dostlarına teşekkür ediyoruz. Farklı işkollarında mücadele etsek de sınıfımızın çıkarları aynıydı ve tekti. Bunun için ise birleşik mücadele şarttır. O zaman daha bilinçli ve güçlü oluruz"* diyerek 1 Mayıs alanlarına yaptığı çağrıyla konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmalardan sonra sahneye Grup Yorum, Sabahat Akkiraz ve Burhan Berken çıktı. 700'ü aşkın kişinin katıldığı dayanışma gecesi kapanış konuşması ve atılan sloganlarla bitti.

Anadolu Yakası İşçi Bülteni

Greve çıkan deri işçilerine polis saldırısı!

Çorlu'da İleri Deri İşçileri 18 Şubat 2005 tarihinde sendikalı oldukları için işten atıldı. 34 İleri Deri İşçisi, 18 Şubat 2005 tarihinden bugüne 418 gündür işyerlerinin önünde tekrar işbaşı yapmak için bekliyorlar. Sendikanın yetki almasına rağmen işveren sözleşme yapmak için sendikanın tüm girişimlerini sonuçsuz bırakmış ve arabuluculuk sürecine geçilmiştir. Bu girişimler de sonuçsuz kalınca Deri-İş sendikası 17 Mart 2006 tarihinde almış olduğu grev kararını 12 Nisan 2006 tarihinde uygulama kararı aldı. 12 Nisan'da başlayacak greve polis saldırdı. Fabrika önünde toplanan işçiler, grev pankartını astıktan sonra patronun taşeron işçileri fabrikaya sokmak istemesine tepki göstererek gelen işçilerin servisini durdurmaya çalıştı. Polis müdahale ederek işçileri gözaltına almaya çalıştı, ancak işçilerin direnişi karşısında gözaltına alamadılar. Ardından panzerlerle su sıkan polise tepki gösteren bir işçi, kendini panzerin önüne attı. Polis 34 işçiden 33'ünü, işçilerin ailelerini ve greve ziyarete gelenlerin de aralarında bulunduğu toplam 60 kişiyi döverek gözaltına aldı. Çok sayıda arkadaşlarının yaralandığını söyleyen işçiler patronun ve polisin saldırıları karşısında yılmadıklarını belirtirken bu saldırıların kendilerini mücadelelerinden vazgeçiremeyeceğini ifade ettiler.

Anadolu Yakası'nda örgütlenme mücadelesi...

★Has ★Mito ★Gu

★Tuzla Deri ★Serna-Seral

Örgütlü işçiler kazanacak!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 59 * Fiyatı: 25 YKR * Nisan 2006 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ*
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Molla Şeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 * Baskı: Özdemir Mat / İST